

ἐγὼ μὲν ἔρω πρὸς πολυστεφῆ μυχόν,
 ὄρω δ' ἐπ' ὀμφαλῶ τιν' ἄνδρα χερομυσῆ 40
 ἔδραν ἔχοντα προστρόπαιον, αἵματι
 στάζοντα χεῖρας καὶ νεοσταγῆς ξίφος
 ἔχοντ' ἐλάας θ' ὑψιγέννητον κλάδον
 † λήνει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον,
 ἀργῆτι μαλλῶ· τῆδε γὰρ τρανῶς ἐρῶ. 45
 πρόσθεν δὲ τάνδρὸς τοῦδε θαυμαστὸς λόχος
 εὔδει γυναικῶν ἐν θρόνοισιν ἥμενος.
 οὔτοι γυναικῆς (σφ') ἀλλὰ Γοργόνας λέγω,
 οὐδ' αὖ σφε Γοργείοισιν εἰκάσω τύποις.
 εἰδὼν ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας 50

39. ἐγὼ μὲν ἔρω] Latet forsā vitium. Parum hic convenit particula μὲν.
 40. μὲν mss. Leg. τιν'. θεομυσῆ M. θεομισῆ G. V. F. Lege χερομυσῆ.
 Cf. Ch. 72. Notandus tribrachys in quinta sede senarii.

41. ἔδραν M. ἔδρας Fl. F. ἔχοντα V. Fl. F. ἔχοντι M. G. P.

42. νεοσπιδῆς M. νεοσπιδῆς V. Fl. F. νεοσφαγῆς Wakef. νεοσταγῆς recte
 Burges. Cf. αἵματοσταγῆς, νεόρριτος (Ag. 1351. ξὺν νεορρύτῳ [νεορριάντῳ?]
 ξίφει), νεόρριαντος, et νεοσφαγῆς.

44. 45. Interpolatos putant Sch. Wunder.

44. λήνει μεγίστῳ mss. λήνους ἀώτῳ (nisi potius verba λήνει — ἐρῶ de-
 lenda sint) Sch. λήνει γεμιστόν, σωφρόνως ἐστεμμένον | ἀργῆτι μαλλῶ Dav.
 λήνει κτεμιστῶ Hart. Mein. λήνει μὲν οἶδος Arnald. λήνει δ' ἐλιζιτῶ Herw. ἀρ-
 γῆτι μαλλῶ σωφρόνως ἐστεμμένον (ejectis reliquis) F. W. Schmidt. λήνει σω-
 φρόνως ἐστεμμένον Rutherford. μεγίστῳ vitiosum videtur. Fort. οἶδος νεοπόκη.
 Aut λήνει ἁλαχίστῳ, aut potius στέφει — (cf. Ch. 1035. ξὺν τῶδε θαλλῶ καὶ
 στέφει προσίξομαι), aut στέφει κυλιστῶ, aut χλωρᾶς μέγιστον —. λήνει M.
 λίνει V. Fl. F. Mendosum, ni fallor, λήνει.

45. ἀργῆτι] Leg. ἀργῆντι (ἀργήεντι). Sic ταῦρον ἀργᾶντα (pro ἀργάεντα)
 dixit Pindarus Ol. 13, 99. Fort. ἀργητομάλλῳ, coll. v. στρεψίμαλλος. Versum
 interpolatum habet Schoem. τῆδε] Qu. πάντα, aut τοῦτο.

46. ὀπισθε δ' ἀνδρὸς Burges.

47. ἐν θρόνοις ἀνειμένους Burges. ἥμενος] Qu. ἡμένων.

48. Leg. οὔτοι γυναικῆς (σφ').

49. Post h. v. lacunam indicant Herm. Sch. Fr. Minck. Linw. Dind. Donald.
 Hujusmodi versum post hunc excidisse censet Wakefield, οὐδ' Ἀρπυρίασι· τὰς
 γὰρ ἐπτερωμένας —. Cf. Suppl. 282. ἐν γυναικείοις τύποις. Sept. 484. Sed
 v. comm. αὐτε mss. Qu. αὐ σφε. Ita etiam Burges. εἰκάσω] Qu. εἰζάζω.
 Idem conj. Weckl.

50. Post h. v. aut post εἰδὼν ποτ' ἤδη excidisse aliquid opinatur Dind.
 εἰδὼν ποτ' ἤδη] Magis placeret ἤδη ποτ' εἶδον, ut in Soph. Aj. 1142. ἤδη